

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.092.3

Hely

Baross tér

Idő

"1943"

Személy

Szerző:

F. J.

Cím:

Miért járnak a vidékiek
a Baross-téri korszóra?

Forrás:

A Mai Nap

3p.

(Hely)

1943. XI. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX

1941 — 9086

Miért járnak a vidékiek

a Baross-téri korszóra?

Délután fél kettő. A Keleti-pályaudvar előtti téren vagyunk. A téren bábeli zűrzavar uralkodik. Fiatalköztől fejjel, ringó szoknyájú lányok, mentés fiatal legények beszélgetnek.

— Mikor jön már a Rózszi? — kérdezi az egyik legény kisebb csoportban álló lányoktól.

— Későn van náluk az ebéd. Bizte ezért késik — kapja meg a kellő felvilágosítást.

Cifra szürös legények érkeznek. Hortobágyra valók, akik néhány nappal ezelőtt jöttek csak fel a fővárosba, hogy itt a különféle gyárakban helyezkedjenek el.

— Otthon vége van a munkának — meséli az egyik legény —, hát feljöttünk Pestre dolgozni.

De nemcsak a legények, hanem a lányok is szép számmal jönnek mostanában fel. Így legalább a háziasszonyoknak olyan sok gondot okozott cselédkérdés is anyhulni fog. A teret kisajátítják, alig lehet mozogni, az egyik sarokban a somogyiak, odébb a bihariak, az erdélyiek, debreceniek,

még a többi magyar vidék Pesten dolgozó fiataljai adnak itt minden vasárnap egymásnak találkát.

— Két ókból járunk ide vasárnaponként — mondja Székely Mózes Kolozsszenyegőryi legény, aki Újpesten a hajógyárban dolgozik — földieket keresünk. Itt az állomás környékén találkozzunk leginkább az új jövevényekkel, akik legtöbbször vasárnap jönnek fel a faluból. Meg aztán a már itt dolgozók is itt leljük meg egymást.

Vasárnap délután 2—5 óráig olyan a Baross-tér, mint egy közvetítő iroda. Szájról-szájra járnak az otthoni hírek. Itt adják át egymásnak az otthontól elszakadt lányok és fiúk a falubeliek üzeneteit. Mikor aztán már kezd beszéledni, szedik a sátorfát és valamelyik közeli kocsmába térnek be egy-két pohár borra.

— Egész héten bennszülött pestiek között dolgozok — mondja palócos tájszólással Kismárton Márton rimaszombati legény — állig várom a vasárnapot, hogy a falubeliekkel találkozhassak. Ilyenkor vasárnap jót kibeszélgetjük magunkat, az otthoniakról, meg azokról, akik itt dolgoznak.

Gyönyörű, színpompásan kihímezett szoknyájú lányok és szintén hímezett zekéjű legények mennek el mellettünk. Egymásba karolnak, s halkán beszélgetnek.

— Most kezdődik meg a korszó — ujságolják. — Minden áldott vasárnap, mielőtt szétszélednének, rövid félórás korszót tartunk a téren.

— Ilyenkor tartjuk a divatbemutatót — teszi hozzá Kados Kata csik-somlyói székely lány —, aki a héten valami új hoimít vett, ilyenkor mutatja meg a többinek.

Lassan alkonyodik. A legények megölelik a lányokat és máris ballagnak velük a Fiumei-út irányába. Sokan pedig más felé veszik az útirányt.

— Akik már nem tartoznak szívvel-lélekkel hozzánk — ujságolják tovább —, azok a kocsmába nem jönnek. Az ilyenek még négy, öt vasárnap eljönnek délutánonként, de akkor, amikor felmelegszenek Pesten, vagy valami pesti fehérnépet, vagy a lányok legényt találhatnak, felénk se néznek többet.

Valami különös melegség fut végig az emberen, mikor ezeknek az egyszerű, dolgozó kezű magyar lányoknak és fiúknak a társaságban tartózkodik, akik a főváros zajába, a legforgalmasabb részébe is beleviszik a jó falusi levegőt...

F. J.